

hvorvidt en tilladelse skal inddrages. Tilladelsesindehaveren kan derefter inden 4 uger anmode Fødevarerministeriet om at indbringe afgørelsen for domstolene i den civile retsplejes former. Indbringelse af spørgsmålet om tilladelsesinddragelse for domstolene har ikke opsættende virkning. Det skal bemærkes, at der som hidtil ikke forudsættes adgang til administrativ rekurs til departementet førend afgørelsen indbringes for domstolene, idet klageadgangen med hjemmel i § 110, stk. 2, vil blive afskåret. Klageadgangen er i dag afskåret med hjemmel i reguleringslovens § 10, stk. 2. Det skal understreges, at den 4-ugers frist, der er indeholdt i loven, ikke forhindrer, at tilladelsesindehaveren selv indbringer spørgsmålet om tilladelseinddragelse for domstolene efter udløbet af de 4 uger.

I sager, hvor der er fisket i strid med reglerne om fiskeriets udøvelse – f.eks. kvotereglerne – og hvor vilkårene for en fiskeritilladelse anses for overtrådt, således at fiskeritilladelsen inddrages, kan der efter omstændighederne være grundlag for at straffe og for at konfiskere den fangst, der er fanget i strid med tilladelsen, eller værdien heraf.

Der vil med de hjemler, der videreføres, være mulighed for efterfølgende at indlede en straffesag for så vidt angår overtrædelsen af de vilkår, der er knyttet til den tilladelse, der er tilbagekaldt, jf. § 130, stk. 1, nr. 2. I denne straffesag kan der blive tale om straf i form af bøde, jf. § 130, stk. 1, nr. 2, og konfiskation af den fangst, der er fanget i strid med tilladelsen eller værdien heraf, jf. § 132 og de almindelige bestemmelser om konfiskation i straffelovens kapitel 9.

Som udgangspunkt er reglerne om rettighedsfrakendelse reguleret i straffelovens §§ 78-79, og hvis der ikke i særlovgivningen er fastsat særlige regler om rettighedsfrakendelse, vil spørgsmålet om rettighedsfrakendelse skulle indbringes for domstolene i straffetsplejens former under eller efter en straffesag.

Forslaget indeholder imidlertid i § 37 en særlig hjemmel til administrativ tilladelsesinddragelse og afviger dermed fra systemet i straffeloven. Dette medfører, at en tilladelse kan inddrages administrativt umiddelbart efter, at det ulovlige fiskeri, som giver anledning til inddragelsen, har fundet sted og således før en eventuel straffesag. Retssikkerheden for tilladelseindehaveren tilgodeses ved den lette adgang til domstolsprøvelse af tilladelseinddragelsen, jf. stk. 5.

Dette betyder i praksis, at tilladelsesinddragelsen kan finde sted umiddelbart i forlængelse af overtrædelsen, og at der efterfølgende kan tages administrative, jf. § 113, eller retlige skridt for så vidt angår bøde og konfiskation. Både i forbindelse med en administrativ vedtagelse af bøde og konfiskation samt i for-

bindelse med domstolsbehandling af spørgsmålet vil der kunne tages højde for princippet i straffelovens § 87 om, at en rettighedsfrakendelse (tilladelsesinddragelse) kan medføre en nedsættelse eller bortfald af straffen, idet det ved behandlingen af det strafferetlige spørgsmål vil være fuldt oplyst og indgå i vurderingen, at der tillige har fundet rettighedsfratagelse sted.

Det skal bemærkes, at et krav om bøde eller konfiskation kan vedtages administrativt (udenretligt), jf. forslagens § 133 med bemærkninger. Hvis vedtagelsen af bøde eller konfiskation ikke kan gennemføres administrativt, f.eks. fordi fartøjsføreren eller ejeren ikke er indstillet herpå, vil sagen om konfiskation og bøde blive overgivet til anklagemyndigheden, som derefter kan indbringe sagen for domstolene.

Til kapitel 8.

Regler om fartøjer ved erhvervmæssigt fiskeri i saltvand

Til § 38

Bestemmelsen er en videreførelse af reglerne i reguleringslovens § 7 om reglerne for anvendelse af fartøjer til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand. Bestemmelsen udgør sammen med § 39 rammen for den styring af flådekapaciteten, der har nøje sammenhæng med reguleringen og tilrettelæggelsen af det erhvervmæssige fiskeri. Desuden er regelsættet forudsætningen for, at Danmark kan foretage den styring af flådekapaciteten, EU-medlemslandene skal leve op til i henhold til de flerårige EU-flådeprogrammer, som fastlægger rammerne for den samlede flådestørrelse i de enkelte medlemslande.

I § 38, stk. 1 er anført, at fartøjet skal være registreret i Erhvervsministeriet. I reguleringslovens § 7, stk. 1, står Skibsregistret. Der er ikke tilsigtet nogen ændring blot en konsekvent gennemførelse af, at myndigheder i loven angives ved det ansvarlige ministerområde.

Efter stk. 3 kan ministeren fastsætte regler om, at tilladelse til at anvende et fartøj til erhvervmæssigt fiskeri kan betinges af, at der er reel forbindelse til dansk fiskerihavn. Dette krav er nærmere defineret i bekendtgørelse nr. 266 af 10 april 1996, som fastlægger, at der f.eks. kan være krav om, at 50 % af et fartøjs fangster skal landes i dansk havn. Bekendtgørelsen er godkendt af EU-kommissionen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 14.

Reglen i stk. 4 vedrører krav om tilladelse til kapacitetsudvidende ombygninger. Begrebet er i den gældende bekendtgørelse nr. 1120 af 15. december 1997 om fartøjer, der må anvendes til erhvervmæssigt fi-